

Asia: VN/13817/2022

Ympäristöministeriön lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi vuoden 1923 luonnonsuojelulain nojalla perustettuja kansallispuistoja, luonnonpuistoja ja eräitä luonnonsuojelualueita koskevien lakien muuttamisesta -ruotsinkielinen käännös lisätty

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Sallan kunta lausuu lakiesitykseen kohteliaimmin seuraavaa:

Sallan kunta pitää hyvänä monipolvisen ja pirstaloituneen lainsäädännön päivittämistä ja yhdenmukaistamista sekä rauhoitussäännösten saattamista asetuksista lain tasolle. Sallan kunnan lausunto keskittyy Sallan Riistanhoitoyhdistyksen lausunnon tavoin Oulangan kansallispuistoon ja erityisesti sen Sallan puoleiseen osaan.

Sallan kunta yhtyy Sallan Riistanhoitoyhdistyksen lausunnossa esitettyyn.

Pääosiltaan esityksen pykälän 21 b 4 momentin sisältö, jossa säädettäisiin paikallisten asukkaiden metsästyksen sallimisesta Oulangan kansallispuistossa, on hyvä. Nykyinen sääntely on monipolvinen ja maantieteellisesti epäselvä. Paikallisen asukkaan määritelmä tarkennettaisiin oikeuteen metsästää kotikunnassaan, kuten muissakin pohjoisen kansallispuistoissa. Voimassa olevaa säännöstä yksinkertaistettaisiin siten, että metsästyslain mukaisesti saisi metsästää sutta ja karhua sekä pienriistaa ja hirveä Kitkanniemen ja aapaosan alueilla.

Muutoksena esitysluonnokseen Sallan kunta riistanhoitoyhdistyksen tavoin esittää, että koko kansallispuiston alueella metsästyslain mukaisesti saisi metsästää pienriistaa, hirviä ja kaikkia suurpetoja, suden ja karhun lisäksi myös ilvestä ja ahmaa. Hirvenmetsästys tulisi sallia myös

puistoalueen rajavyöhykkeellä samoilla säännöillä ja ohjeilla kuin on muuallakin Sallan kunnan alueella.

Sallan kunta, riistanhoitoyhdistyksen tavoin ei kannata esitystä, jossa Oulangan kansallispuiston länsiosaan Savilammen ja Saviaavan alueelle perustetaan metsästykseltä kielletty alue. Nykyisinkin alueella metsästys on hyvin vähäistä ja metsästyksen aiheuttama turvallisuusriski tai muu häiriö on minimaalinen. Ainoastaan yksi kesäretkeilyreitti menee suunnitellun rauhoitusalueen länsilaidassa Savinajoen varta pitkin etelä – pohjoissuunnassa. Edellä mainituista syistä Sallan riistanhoitoyhdistyksen hallitus ei näe metsästyskieltoalueelle perusteita. Jos kuitenkin päätetään perustaa metsästykseltä kielletty alue, sen pitäisi rajoittua Savinajoen ja Oulangan kansallispuiston länsirajan sekä Savilammen ympäristön alueelle.

Sallan riistanhoitoyhdistyksen esittämin tavoin hirvenmetsästysoikeuden laajentamisella paikallisille asukkaille ehkäistäisiin mahdollisten hirvitihentymien syntyminen ja vähennettäisiin huomattavasti myös hirvien aiheuttamia taimikkotuhoja.

Samoin mahdollisen saaliin poiskuljettaminen moottoriajoneuvolla, riistanhoitotöiden tekeminen ja pienpetojen pyyntiin liittyvä moottoriajoneuvolla liikkuminen maastossa tulee sallia kansallispuistossa ainakin lumipeitteiseen aikaan samalla periaatteella kuin poronhoitotehtävissä olevilla henkilöillä. Lumettomassa maastossa moottoriajoneuvolla liikkuminen olisi sallittu kansallispuiston huoltoväylillä ja muulla alueella Metsähallituksen erillisellä luvalla. Lupa moottoriajoneuvolla maastossa liikkumiseen pitäisi myöntää myös riistanhoitoyhdistyksen toimihenkilölle silloin kun hän liikkuu alueella valvonta-, tarkistus- tai riistanlaskentatehtävissä.

Saaliiksi saadun hirven tai karhun noutaminen ilman maastoajoneuvoja heikentäisi saaliin lihan laatua, ei täyttäisi nykyisiä korkeita hygieniavaatimuksia ja lisäisi samalla ikääntyneiden metsästäjien rasitusta ja lisäisi merkittävästi heidän terveysriskejä. Pienpetojen pyynnissä käytettävien loukku- ja rautapyydysten kokeminen tapahtuu talviaikaan pääosin moottorikelkalla ja jos liikkuminen moottoriajoneuvolla puiston alueella kielletään, voi alueesta muodostua pienpetojen reservaattialue, mikä vaikuttaisi negatiivisesti laajalle ympäristöön ja vaarantaisi perinteisten lajien tilaa.

Sallan kunta yhtyy lain esitykseen, jossa luonnonsuojelulain 51 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun riistaeläinlajien yksilön poistamiseen on lisäksi oikeus kansallispuistossa toimivan paliskunnan osakkailla ja Suomen riistakeskuksen tähän tarkoitukseen erikseen nimeämällä henkilöillä kotikunnasta riippumatta. Samoin Metsästyslain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen riistaeläinlajien yksilöiden poistaminen alueelta voidaan sallia myös luonnonsuojelualueen ulkopuolisista tarpeista johtuen eli kun yksilöt aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai uhkaavat aiheuttaa omaisuudelle merkittävää taloudellista vahinkoa. Metsähallituksen poikkeuslupan lisäksi on oltava metsästyslain, mahdollisesti poliisilain mukainen lupa.

Sallan kunta pitää tärkeänä Oulangan kansallispuiston neuvottelukunnan perustamisen säätämistä lailla (21 e §) ja pitää hyvänä, että riistanhoidon edustus (Salla, Kuusamo) on lisätty kokoonpanoon (12) ja yhtyy Sallan riistanhoitoyhdistyksen esitykseen siitä, että riistanhoidon edustaja nimettäisiin paikallisesta riistanhoitoyhdistyksestä. Sallan kunta esittää lain sanamuodon muuttamista tältä osin "voidaan asettaa" sijaan "asetetaan" eli kuten esim. Urho kekkosen kansallispuiston kohdalla, metsähallituksella ei saisi olla asiassa harkintavaltaa perustamisen osalta.

Parkkinen Erkki
Sallan kunta